

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Dubium II. Qui sint effectus irregularitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

quamvis irregularitas possit contrahi ob veniale vel etiam ob nullum peccatum, tamen quando imponitur per modum pœnæ propter malefactum, non imponitur nisi propter mortale, ita Steph. à S. Paulo. tr. 2. d. 3. n. 22.

432.

DUBIUM II.

Qui sint effectus irregularitatis.

- » **R** Esp. Sunt sequentes, 1. Inhabilitare ad Ordines suscipiendos, etiam primam consuram, & impedire exercitium Ordinum susceptorum: Unde Sacerdos irregularis, etsi validè, illicitè tamen absolvit. *Bon. l. c. num. 4. & p. 4. 2. Quòd collatio Beneficii, ad cujus functiones inhabilis est, facta irregulari invalida fit, secundùm sententiam communiorem & tutiorem: etsi non improbabiler quidam dicant eam non ipso facto irritam esse, sed meritò irritandam. Lay. l. c. cap. 1. n. 2. & 3. Sylv. Et. Bon. p. 4. Secundùm quam sententiam probabilem, Resolves,*
- » I. Is qui Beneficium impetravit in irregularitate, potest, obtentâ hujus dispensatione, illud in foro conscientie licitè retinere, sine nova collatione, etiamsi in dispensationis impetratione non sit facta mentio Beneficii. Item si postea Beneficio privetur, non tenetur fructus restituere.
- » II. Graviter peccat, qui in irregularitate exercet actum Ordinis, aut suscipit, licet Ordines ei collati sint validi.

ADDENDA.

433. **Q**uest. 54. Quid præterea sit notandum circa hos effectus. R. §. 1. Ordines collati irregulari sunt

sunt validi; Ecclesia enim tantum reddit inhabilem ad Ordines ritè suscipiendos & exercendos, non autem reddit absolute incapacem: imò impedire non potest valorem, quem Sacramenta habent Jure divino, si defacto adsint materiae formæ & minister à Christo requisiti, ut docent *Dicast.* d. 7. n. 99. *Steph.* tr. 5. d. 5. n. 286. Rectè autem notat *Castrop.* d. 6. pu. 5. n. 1. cum prima Tonsura pendeat ab institutione Ecclesiæ, potuisse illam reddi irritam, si susciperetur ab irregulari, Ecclesia tamen defacto id non statuit: imò aliqui DD. asserunt primam Tonsuram recipi posse ab irregulari, eò quòd non sit Ordo, sed oppositum tenendum est cum *Castrop.* n. 2. quia ut censeatur comprehendi satis est esse dispositionem ad Ordines & per eam hominem poni in statu clericali.

§. 2. Cum irregularis prohibeatur tantum à receptione Ordinum & exercitio illorum, poterit omnia alia obire v. g. servire Missæ, uti faciunt, qui acolythi non sunt, item baptizare non solenniter, item potest retinere jurisdictionem, eamque exercere, etiam si supponeret receptionem alicujus Ordinis, unde etiam potest excommunicare, absolvere ab excommunicatione &c. hi enim non sunt actus Ordinis, quamvis forte eam prærequirant. *Castrop.* à n. 4. *Dicast.* n. 109. 130. 151.

§. 3. Parochus irregularis peccat graviter, si per seipsum absolvat pœnitentem, absolveret tamen validè, cum retineat potestatem Ordinis & jurisdictionis, poteritque validè & licitè committere alteri Sacerdoti, ut oves suas absolvat, illa enim delegatio non est actus Ordinis, quia Clericus non Sacerdos potest habere hanc jurisdictionem.

Tom. VII.

N n n

risdi.

- risdictionem & alteri delegare, *Dicast.* num. 137.
436. §. 4. Si quis conferat aliquam potestatem irregulari, quam irregularis recipere prohibetur v.g. si conferat jurisdictionem ad absolvendum, vel conferat Beneficium, si hoc faciat sciens esse irregularem, validè confert: Si autem ignoret esse irregularem *Dicast.* n. 114. & 147. dicit invalidè conferre, quia ceteri debet non habere voluntatem conferendi, nisi secundum leges & Canones, leges autem & Canones prohibent conferri irregulari, ergo ceteri debet non velle illi conferre, & consequenter non confert.
437. §. 5. Huc pertinet sequens casus: Titius Presbyter debet ex officio festo S. Huberti Missam celebrare; nec omittere potest sine publica infamia vel gravissimo incommodo; est autem irregularis ex delicto, nec interea dispensari potest, hinc *Queritur*, an absolutus à peccatis & censuris non possit eo die illud officium Missæ habere. *R.* 1. Si irregularitas sit notoria, & in ratione delicti & in se, non potest; quia tota infamia est jam quo ad substantiam publicam, & adderet publicum scandalum. *R.* 2. Quamvis factum, quo contraxit irregularitatem sit notorium, si tamen notorium non sit nec publicè judicetur ideo incurrisse irregularitatem, si possit sine infamia vel incommodo, adhuc tenetur vel sub specie negotii aliò proficisci, vel sub specie infirmitatis se continere domi & alteri officium illud committere; id enim postulat reverentia prohibitionis Ecclesiasticæ. E contra si neutro modo possit declinare publicam infamiam vel aliud gravissimum incommodum, potest habere illud officium Missæ quia ejusmodi præceptum humanum non celebrandi in tali

inhabilitate occulta ex prudenter præsumpta benignitate piæ Matris Ecclesiæ non obligat cum tanto incommodo.

Q. 55. Quid addendum sit circa irregularitatem in 438.

Beneficis. R. §. 1. Dixi l. 4. n. 780. irregularem non posse promoveri ad ullum Beneficium vel pensionem ecclesiasticam, de qua tamen vide dicta ibidem n. 1149. Quod si irregularitas impediatur usum alicujus tantum Ordinis; dixi, posse talem esse capacem Beneficii, requirentis usum, quem habere possit alterius Ordinis: hinc Sacerdos privatus manu fit irregularis & inhabilis ad functiones Beneficii sacerdotalis, cum ad illas fit ineptus, manet tamen habilis ad functiones Beneficii alterius, cujus munus obire potest, *Dicast. d. 7. n. 102.*

§. 2. Irregularitas quæ post acceptum Beneficium incurritur, non privat ipso facto Beneficium aut pensionibus Beneficii, nemo enim ipso facto ante sententiam privatur bonis suis vel juribus actu possessis, nisi id clarè exprimant leges & id pluribus firmabo n. 508. unde talis poterit resignare vel permutare Beneficium, cum adhuc habeat titulum & jus, ita cum aliis *Dicast. n. 120. 121.* Item poterit retinere fructus Beneficii, si per se vel per alium satisfecit muneri suo, *Dicast. num. 124.*

§. 3. Si quis habeat Beneficium, cui annexum est v. g. jus eligendi, irregularitas non privat illo jure nec usu ejus, non est enim actus Ordinis, quamvis fortè prærequirat Ordinem, v. g. subdiaconatum, *Suar. Nav. Castrop. n. 14. Dicast. n. 138.*

§. 4. Irregularis ob homicidium voluntarium & injustum privari debet Beneficio, uti sta-

zuit Trid. sess. 14. c.7. De reform. non tamen pen-
sione, quia de hac nulla in Jure fit mentio, Ca-
strop. n. 12. Dicast. n. 128. 129.

442. Q. 56. An irregularitas semper sit signum, quod quis
vocatus non sit ad statum ecclesiasticum. R. Antonius
Godeau Episcopus Grassensis & Venciensis in di-
scursu de vocatione ad statum ecclesiasticum
Artic. 21. docet 1. signum, quod quis à Deo non
vocetur ad statum ecclesiasticum esse, si aliquam
habeat irregularitatem, putat enim, hoc ipso
quod Deus hanc permittat, sufficienter signifi-
care, quod nolit à tali statum ecclesiasticum eli-
gi, cum ratio dicet non facile per dispensatio-
nem recedendum esse à communi & iusta lege.
2. Conatur ex variis Conciliis probare ista tene-
re præcipue de illis, qui milites fuerunt, talibus
enim liberæ vitæ assuetis putat potiùs discipli-
nam religiosam esse necessariam. Hæc univer-
sim non tenent. Non primum, nam sæpe peracci-
dens contingit alicui talis irregularitas, nec à
Deo intenta est; qui licet permittat, dedit Ec-
clesiæ suæ potestatem eam tollendi, etiam in or-
dine ad suscipiendum statum ecclesiasticum, ut
probat praxis Ecclesiæ ab initio ad hæc usque
tempora. Nec secundum, nam scimus multos post
militiam bene præfuisse Ecclesiis cum S. Martinus
recens exemplum est Innoc. XI. qui sanctissimè
præfuit toti Ecclesiæ. Itaque si quis post mili-
tiam vel etiam cum quacunque irregularitate
dispensabili, secundum regulas l. 6. p. 2. à num.
1915. datas consideratis omnibus judicet se in
statu ecclesiastico meliùs servitutum Deo & se-
curiùs salvandum, non est cur deterreatur ab eo
statu, vel à petenda dispensatione. Verum qui-
dem est, quod per discursum suum præcipue in-
tendit

E. III.
20. I.
T. m. or.
Clav dii
La Croix
Tom VII

Ca.

tend
confi
li & f
debe
quis
potef
tia, f
pro
Q
RES
in
(Cap.
live fa
irregu
Bon. q.
dubite
misso
dientia
Rel
lito,
& mon
tio,
xatur.
Res
solutio
simili
vel quas
quider
que po
tum to
dispens
men ne
Episco

tendit Godeau, tenetque etiam Pignat. tom. 10. consult. 99. tanta esse pericula in statu Episcopali & sacerdotali, ut merito quisque formidare debeat ea acceptare, nedum ambire, attamen si quis se ad ejusmodi statum putet à Deo vocari, potest ad illum se offerre, confidens de Dei gratia, si faciat quod in se est, hanc non de futuram pro implenda obligatione tanti muneris.

DUBIUM III.

433.

Quomodo incurratur & tollatur irregularitas.

Resp. I. Cum ab homine non feratur, nulla incurritur nisi in jure expressè habeatur (Cap. is, qui de sent. excomm. in 6.) Unde in dubio five facti five juris, tenere potes, quòd non sis irregularis, quia melior est còditio possidentis, Bon. q. 1. p. 5. ex Suar. Fill. &c. Excipe tamen, si dubites de homicidio saltem injusto à te commisso, ut patet ex Cap. Significasti, & ex C. Ad audientiam. 2. De homicidio. V. Bon. l. c.

Resp. II. Ut incurratur irregularitas ex delicto, requiritur actus externus consummatus & mortalis, ut habet communis contra Caj. Ratio, quia est gravis pœna, & difficulter relaxatur.

Resp. III. Irregularitas non tollitur per absolutionem, sed per dispensationem, hac vel simili formâ: *Dispenso tecum in irregularitate, quam vel quas, ob hanc vel illam causam incurristi.* Et si quidem dispensans intendat tollere omnes, idque possit, omnes tollit; sin minus, eam tantum tollit, quam potest & vult. Et si verò hæc dispensatio ad Pontificem spectet, ex jure tantum novo Tridentini, ubi est receptum, potest Episcopus dispensare in Irregularitatibus pro-

Nnn 3

venien-